Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 16ης Ιουλίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Κανονισμός (ΕΚ) 2913/92 – Έλεγχος των εμπορευμάτων – Αίτηση επανεξετάσεως της τελωνειακής διασαφήσεως – Εκ των υστέρων έλεγχος»

Στην υπόθεση C-496/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (δευτεροβάθμιο περιφερειακό φορολογικό δικαστήριο Καμπανίας – τμήμα του Σαλέρνο, Ιταλία) με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Ιουνίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

Antonio Capaldo SpA

κατά

Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. S. Rossi, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský και N. Wahl (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Antonio Capaldo SpA, εκπροσωπούμενη από τον P. Giordano και την R. Salzano, avvocati, καθώς και από τον D. De Rosa,

– η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Albenzio, avvocato dello Stato,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις F. Clotuche-Duvieusart, M. Salyková και C. Sjödin,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών μεταξύ της Antonio Capaldo SpA και της Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno (υπηρεσίας τελωνείων και μονοπωλίων – τελωνείο του Σαλέρνο, Ιταλία) (στο εξής: τελωνείο) με αντικείμενο την επανεξέταση των τελωνειακών διασαφήσεων της πρώτης.

Το νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 62 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει τα εξής:

«1. Οι γραπτές διασαφήσεις πρέπει να συντάσσονται σε έντυπο σύμφωνα με τον προβλεπόμενο επίσημο τύπο εντύπου. Πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.

2. Στη διασάφηση πρέπει να επισυνάπτονται όλα τα έγγραφα των οποίων η προσκόμιση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.»

4 Το άρθρο 65 του κώδικα αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«Κατόπιν αιτήσεως του διασαφιστή, του επιτρέπεται να διορθώσει ένα ή περισσότερα στοιχεία της διασάφησης μετά την αποδοχή της από τις τελωνειακές αρχές. Η διόρθωση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να αφορά η διασάφηση εμπορεύματα άλλα από εκείνα τα οποία αφορούσε αρχικά.

Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να γίνει καμία διόρθωση όταν η σχετική αίτηση υποβάλλεται αφού οι τελωνειακές αρχές:

α) είτε έχουν πληροφορήσει τον διασαφιστή ότι προτίθενται να εξετάσουν τα εμπορεύματα·

β) είτε έχουν διαπιστώσει ανακρίβεια των εν λόγω στοιχείων·

γ) είτε έχουν χορηγήσει άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων.»

5 Το άρθρο 78 του εν λόγω κώδικα ορίζει τα εξής:

«1. Οι τελωνειακές αρχές είναι δυνατόν να επανεξετάσουν τη διασάφηση, αυτεπαγγέλτως ή εφόσον το ζητήσει ο διασαφιστής, μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων.

2. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν, μετά τη χορήγηση άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων και προκειμένου να διαπιστώσουν την ακρίβεια των στοιχείων της διασάφησης, να προβαίνουν σε έλεγχο των παραστατικών και εμπορικών στοιχείων των σχετικών με τις πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής των εν λόγω εμπορευμάτων, καθώς και με τις μεταγενέστερες εμπορικές πράξεις που αφορούν τα ίδια εμπορεύματα. Οι έλεγχοι αυτοί μπορούν να διενεργούνται στις εγκαταστάσεις του διασαφιστή, κάθε προσώπου που ενδιαφέρεται άμεσα ή έμμεσα επαγγελματικά για τις εν λόγω πράξεις, καθώς και

οποιουδήποτε άλλου προσώπου που λόγω επαγγέλματος έχει στην κατοχή του τα εν λόγω έγγραφα και στοιχεία. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν τα εμπορεύματα, όταν αυτά είναι ακόμα δυνατόν να προσκομιστούν.

3. Όταν από την επανεξέταση της διασάφησης ή τους εκ των υστέρων ελέγχους προκύπτει ότι οι διατάξεις που διέπουν το σχετικό τελωνειακό καθεστώς έχουν εφαρμοστεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, οι τελωνειακές αρχές, τηρώντας τις διατάξεις που έχουν ενδεχομένως θεσπιστεί, λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να επανορθώσουν την κατάσταση λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή τους.»

Οι διαφορές των κυρίων δικών και το προδικαστικό ερώτημα

6 Κατά τη διάρκεια του 2011, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης εισήγαγε από την Κίνα πέργκολες κήπου με κατασκευή είτε από σίδηρο είτε από αλουμίνιο. Τις διασάφησε υπό τον δασμολογικό κωδικό 6306 12 00 00, ο οποίος προβλέπει φορολογικό συντελεστή 12 % για το συγκεκριμένο εμπόρευμα. Προέβη σε μεταγενέστερες εισαγωγές υπό τον ίδιο δασμολογικό κωδικό.

7 Ωστόσο, κατόπιν εσωτερικού ελέγχου που διενεργήθηκε από γραφείο συμβούλων τελωνειακών υποθέσεων, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης θεώρησε ότι ο δασμολογικός κωδικός στον οποίον είχαν υπαχθεί οι εν λόγω πέργκολες κήπου δεν ήταν ορθός. Κατά την άποψή της, οι πέργκολες κήπου που έφεραν σιδερένια κατασκευή έπρεπε να καταταγούν στον δασμολογικό κωδικό 7308 90 99 00, ο οποίος προβλέπει μηδενικό φορολογικό συντελεστή, ενώ εκείνες που έφεραν κατασκευή από αλουμίνιο στον δασμολογικό κωδικό 7610 90 99 00, ο οποίος προβλέπει φορολογικό συντελεστή 6 %.

8 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης υπέβαλε δύο αιτήσεις ενώπιον του τελωνείου, ζητώντας, αφενός, επανεξέταση των τελωνειακών της διασαφήσεων και, αφετέρου, την επιστροφή των ποσών που, κατά την άποψή της, δεν θα έπρεπε να έχει καταβάλει ως τελωνειακούς δασμούς, εάν είχε χρησιμοποιηθεί ο δασμολογικός κωδικός που προτείνει, καθώς και του φόρου προστιθέμενης αξίας. Το τελωνείο απέρριψε τις ανωτέρω αιτήσεις.

9 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης προσέβαλε τις αποφάσεις περί απορρίψεως των εν λόγω αιτήσεων ενώπιον της Commissione tributaria provinciale di Salerno (πρωτοβάθμιου επαρχιακού φορολογικού δικαστηρίου του Σαλέρνο, Ιταλία). Ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, το τελωνείο δικαιολόγησε την απόρριψη των εν λόγω αιτήσεων υποστηρίζοντας, αφενός, ότι δεν ήταν υποχρεωμένο να κάνει δεκτό το αίτημα επανεξετάσεως που του είχε υποβληθεί και, αφετέρου, ότι η επιλεγείσα δασμολογική κλάση ήταν ορθή. Όσον αφορά την αίτηση επανεξετάσεως, υπογράμμισε ότι εισαγωγή ίδιου είδους είχε υποβληθεί σε φυσική εξέταση και ότι η τελευταία δεν είχε αμφισβητηθεί από τον εκτελωνιστή που εκπροσωπούσε την προσφεύγουσα της κύριας δίκης.

10 Με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2015, η Commissione tributaria provinciale di Salerno (πρωτοβάθμιο επαρχιακό φορολογικό δικαστήριο του Salerno) απέρριψε την προσφυγή της οποίας είχε επιληφθεί, επαναλαμβάνοντας, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα του τελωνείου. Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης άσκησε έφεση κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον της Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (δευτεροβάθμιου περιφερειακού φορολογικού δικαστηρίου Καμπανίας – τμήμα του Σαλέρνο, Ιταλία).

11 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης είναι διάδικος σε δύο άλλες χωριστές ένδικες διαφορές, στις οποίες έχει επίσης ασκηθεί έφεση ενώπιον του ανωτέρω δικαστηρίου. Τουτέστιν, αφενός, προσέβαλε την αφορώσα παρόμοια διαφορά απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015, με την οποία η Commissione tributaria provinciale di Salerno (πρωτοβάθμιο επαρχιακό φορολογικό δικαστήριο του Σαλέρνο) απέρριψε, με ανάλογο σκεπτικό, το αίτημά της. Αφετέρου, σε παρόμοια

περίπτωση, το τελωνείο προσέβαλε απόφαση της 15ης Ιουνίου 2015, με την οποία το τελευταίο αυτό δικαστήριο, δικάζον με διαφορετική σύνθεση, έκανε, αντιθέτως, δεκτή την προσφυγή της προσφεύγουσας της κύριας δίκης.

12 Το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε τη συνεκδίκαση των τριών αυτών υποθέσεων, προς έκδοση ενιαίας αποφάσεως.

13 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (δευτεροβάθμιο περιφερειακό φορολογικό δικαστήριο Καμπανίας – τμήμα του Σαλέρνο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν της διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Αποκλείει η φυσική εξέταση των εμπορευμάτων, η οποία πραγματοποιείται κατά την εισαγωγή τους, την κίνηση της διαδικασίας επανεξέτασης της βεβαίωσης των δασμών που προβλέπεται στο άρθρο 78 του [τελωνειακού κώδικα];»

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

14 Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη. Ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το υποβληθέν ερώτημα δεν είναι λυσιτελές για την επίλυση των διαφορών των κυρίων δικών. Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το τελωνείο δεν είχε κινήσει τη διαδικασία επανεξετάσεως. Στην πραγματικότητα, το τελωνείο κίνησε τη διαδικασία αυτή και έλαβε δυσμενή απόφαση για την προσφεύγουσα της κύριας δίκης, χωρίς να θεωρήσει ότι η φυσική εξέταση των εμπορευμάτων αποκλείει, αφ' εαυτής, την επανεξέταση των διενεργηθεισών διασαφήσεων.

15 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο άσκησε πλημμελώς την αρμοδιότητά του καθόσον δεν τήρησε την υποχρέωσή του να ελέγξει, προκαταρκτικώς, εάν το τελωνείο άσκησε ορθώς την εξουσία του εκτιμήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως των τελωνειακών διασαφήσεων.

16 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της μέλλουσας να εκδοθεί δικαστικής αποφάσεως, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των υποβαλλομένων στο Δικαστήριο ερωτημάτων. Συνεπώς, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία ή το κύρος κανόνα του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται κατ' αρχήν να απαντήσει. Επομένως, τα ερωτήματα που υποβάλλουν τα εθνικά δικαστήρια απολαύουν τεκμηρίου λυσιτέλειας. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει σε προδικαστικό ερώτημα εθνικού δικαστηρίου μόνον όταν προδήλως προκύπτει ότι η ερμηνεία την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, εάν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμη εάν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα εν λόγω ερωτήματα (αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 2015, Gauweiler κ.λπ., C-62/14, EU:C:2015:400, σκέψεις 24 και 25, της 2ας Οκτωβρίου 2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, σκέψη 45, και της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, σκέψεις 18 και 19).

17 Εν προκειμένω, το υποβληθέν ερώτημα αφορά τη συμβατότητα αποφάσεων των αρμοδίων τελωνειακών αρχών με το άρθρο 78 του τελωνειακού κώδικα. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν προκύπτει προδήλως ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης. Ως εκ τούτου, το τεκμήριο λυσιτέλειας της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν ανατρέπεται από τις αντιρρήσεις που διατύπωσε η Ιταλική Κυβέρνηση, οι οποίες συνίστανται, κατ' ουσίαν, στην αμφισβήτηση, αφενός, του πραγματικού πλαισίου το οποίο

προσδιορίζει το αιτούν δικαστήριο με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο και, αφετέρου, της νομιμότητας της αποφάσεως περί παραπομπής, την οποία επίσης δεν απόκειται στο Δικαστήριο να εκτιμήσει.

18 Κατά συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

19 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 78 του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι απαγορεύει ενδεχόμενη επανεξέταση της τελωνειακής διασαφήσεως εφόσον το οικείο εμπόρευμα υποβλήθηκε, επί τη ευκαιρία προγενέστερης εισαγωγής, σε φυσική εξέταση που επιβεβαίωσε, χωρίς να υπάρξει αμφισβήτηση, τη δασμολογική του κατάταξη,.

20 Πρώτον, υπογραμμίζεται ότι το γράμμα του άρθρου 78 του τελωνειακού κώδικα δεν περιέχει κανέναν περιορισμό ούτε όσον αφορά τη δυνατότητα των τελωνειακών αρχών να επαναλάβουν την επανεξέταση ή τον εκ των υστέρων έλεγχο, κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, ούτε όσον αφορά την εκ μέρους τους λήψη των αναγκαίων μέτρων για την τακτοποίηση της καταστάσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου.

21 Δεύτερον, τόσο αυτός καθεαυτόν ο σκοπός του τελωνειακού κώδικα, ο οποίος έγκειται στην ορθή εφαρμογή των φορολογικών επιβαρύνσεων τις οποίες προβλέπει, όσο και η ιδιαίτερη εσωτερική λογική του άρθρου 78 του εν λόγω κώδικα, που ανάγεται στην ευθυγράμμιση της τελωνειακής διαδικασίας προς την πραγματικότητα με τη διόρθωση των ουσιαστικών σφαλμάτων ή παραλείψεων καθώς και των σφαλμάτων ερμηνείας του εφαρμοστέου δικαίου, τάσσονται κατά μιας ερμηνείας του άρθρου αυτού με την οποία θα αποκλειόταν γενικώς η εκ μέρους των τελωνειακών αρχών διεξαγωγή επανεξετάσεων ή άλλων εκ των υστέρων ελέγχων των τελωνειακών διασαφήσεων για την τακτοποίηση, εφόσον απαιτείται, της καταστάσεως (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

22 Σε αντίθεση με τη διόρθωση που προβλέπει το άρθρο 65 του τελωνειακού κώδικα, η οποία πραγματοποιείται μονομερώς από τον διασαφιστή πριν από τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων, η επανεξέταση διενεργείται μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής, οπότε δικαιολογείται να διαθέτουν οι τελωνειακές αρχές ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τη σκοπιμότητα της διεξαγωγής ή μη της ζητούμενης επανεξετάσεως (πρβλ. απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2005, C-468/03, Overland Footwear, EU:C:2005:624, σκέψη 66).

23 Εντούτοις, αυτό το περιθώριο εκτιμήσεως είναι οριοθετημένο.

24 Κατ' αρχάς, εφόσον έχει υποβληθεί αίτηση επανεξετάσεως, οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται να εξετάσουν το ζήτημα εάν πρέπει ή όχι να προβούν στην επανεξέταση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την ουσιαστική δυνατότητα να εκτιμήσουν εάν η αίτηση είναι βάσιμη ή όχι και, κατά το πέρας της εξετάσεως αυτής, οφείλουν, υπό την επιφύλαξη της ασκήσεως ένδικης προσφυγής, είτε να απορρίψουν την αίτηση του διασαφιστή με αιτιολογημένη απόφαση είτε να προβούν στη ζητούμενη επανεξέταση (πρβλ. απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2005, C-468/03, Overland Footwear, EU:C:2005:624, σκέψεις 46 έως 52).

25 Εν συνεχεία, εάν από τον έλεγχο στον οποίον προβαίνουν προκύψει ότι οι διατάξεις που διέπουν το οικείο τελωνειακό καθεστώς εφαρμόσθηκαν βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, οι τελωνειακές αρχές οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την επανόρθωση της καταστάσεως, λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι η περιεχόμενη στο άρθρο 78, παράγραφος 3, φράση «ανακριβή ή ελλιπή στοιχεία» πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει τόσο σφάλματα ή παραλείψεις εκ παραδρομής όσο και σφάλματα ερμηνείας του εφαρμοστέου δικαίου (αποφάσεις της 20ής Οκτωβρίου 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, σκέψη 63, και της 10ης Ιουλίου 2019, CEVA Freight Holland, C-249/18, EU:C:2019:587, σκέψη 32). Κατά συνέπεια, οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν, χωρίς να παραβλέψουν το αντικείμενο του άρθρου 78 του τελωνειακού κώδικα, να απορρίψουν αίτηση επανεξετάσεως για τον λόγο και μόνον ότι ο εισαγωγέας δεν αμφισβήτησε τον προηγούμενο έλεγχο.

27 Τέλος, όταν οι εισαγωγικοί δασμοί που κατέβαλε ο διασαφιστής υπερβαίνουν αυτούς που νομίμως οφείλονταν κατά τον χρόνο της καταβολής τους, το δέον μέτρο για την επανόρθωση της καταστάσεως δεν μπορεί να είναι άλλο από την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού (απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, σκέψη 53).

28 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η φυσική εξέταση των εμπορευμάτων που πραγματοποιείται κατά την εισαγωγή τους δεν είναι δυνατόν, αφ' εαυτής, να εμποδίσει την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως της τελωνειακής διασαφήσεως που προβλέπει το άρθρο 78 του τελωνειακού κώδικα.

29 Στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 78 του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως της τελωνειακής διασαφήσεως την οποία προβλέπει, ακόμη και αν το οικείο εμπόρευμα υποβλήθηκε, επί τη ευκαιρία προγενέστερης εισαγωγής, σε φυσική εξέταση που επιβεβαιώνει, χωρίς να υπάρξει συναφώς αμφισβήτηση, τη δασμολογική του κατάταξη.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως της τελωνειακής διασαφήσεως την οποία προβλέπει, ακόμη και αν το οικείο εμπόρευμα υποβλήθηκε, επί τη ευκαιρία προγενέστερης εισαγωγής, σε φυσική εξέταση που επιβεβαιώνει, χωρίς να υπάρξει συναφώς αμφισβήτηση, τη δασμολογική του κατάταξη.

(υπογραφές)